

ՎԱՃԱՐԱԿԱՆ

Թիֆիսի առեւտրական գաղեր:

ԵԱԲԱՐԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

(ԱՌԱՋԻՆ ՏԱՐԵ)

Հրատարակումէ շաբաթի մէկ ան-
շէմ թէրթ, կիրակի օրերով: 10
մայ գինը Մարտից մինչև Յունիա-
քաղաքում 2 մաս. 50 կոտ., դուրս
անէլ:

ԲՈՎԱՆԴՍԿՈՒԹԻՒՆ:

Երութենի կարգադրութիւններ: Տօրդիր և ու-
յայտարարութիւններ: Էլի բանկերի մասին:
Քաճառականների և վաճառականների մա-
ս. մէկ քանի խօսք: Ալգորիթմ և թարանու-
մը: Զանազան առելեկութիւններ: Առեւտրական
գիրութիւններ:

ԽՄԲԱԳԻՑԱՆԻՑԻՑ:

«Վաճառականի» խմբագրու-
ումը յայտնում է, որ էս տարի
սլիմի 1-ից սկսած, բացի 10
մասով ստորագրութիւնը, ընդունում
նմանապէս և 6 ամսով ստո-
րագրութիւն մինչև դեկտեմբերի
երջը: Էղ վեց տասնի համար դի-
զ նշանակվում է Թիֆլիսումը՝
մ. 30 կ. յակարագրիցը դուրսը՝
յ. մ.

Դեռ էլի շարունակվում է
«Վաճառականի» համար ստո-
րագրութիւնը առաջին Նշ-ից էս
գաղեթի ճակատումը յայտնած
դներու:

ՏԵՐԱԲԻԹԵՆԻ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

ՏՈՐԴԵՐ ԵՒ ՈՒՐԵՇ

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

Վաճառականի և իմէրէթի հայոց վաճառա-
կան կամախարքայումն էս տարի սկսանում-
երի 19-ին նշանակած է Թիֆլիսումը, Օր-
թաճալայի մօտ, Կուր գետի ափին զանգած,
յունիանու Գուլիֆաշէանցի. Սուրբ Էջմի-
ածնին և Թիֆլիսի Ներսիսեան հոգևոր դքա-

րոցին ընծայած այդու իջարով տալու տոր-
դը: Ուժոր կամենում է մանրամասը տեղե-
կութիւններ տուանալ էս տորդի մասին, կա-
րող է դառնալ յիշեալ կոմախտորիան ամեն
օր տուաւունան 8 սահաթից մինչև կէսօրը,
բաց ի կիրակի և հանդիսաւոր օրերից:

Թագաւորական կայքերի դեպարտամեն-
տումը սեպտեմբերի 15-ին նշանակված է և
Սվամական նահանգի Կարգանախի գիւղումը
դժոնված եկեղեցական այդու 1867 թիւ յուն-
վարի 1-ից իջարով տալու տորդը:

Մի և նոյն տեղումը և մի և նոյն ժամա-
նակը նշանակված է Թիֆլիսի նահանգի Խա-
շոմ գիւղումը գանձած եկեղեցական այդու
1867 թիւ յունվարի 1-ից իջարով տալու
տորդը:

Բարուի գուառական կառավարութենու-
մը սեպտեմբերի 1-ին նշանակված է Բարուի
գանձարանից նոր սև փողի միւս գանձա-
րաններ տանելու տորդը: Էղ սև փողի մէկ
փութը 32 մանէթ է: Բարուի նահանգական
գանձարանից պէտք է տանիի էղ սև փողից
Թիֆլիսի նահանգական գանձարանը՝ 40,000
մանէթի, Կուլիու նահանգական գանձարա-
նը՝ 7,000 մանէթի, Պուբացի նահանգական
գանձարանը՝ 3,000 մանէթի և Պէրքենի նահանգական
գանձարանը՝ 10,000 մանէթի:

Թիֆլիսի քաղաքական կառավարութե-
նումն էս օգոստոսի 16-ին նշանակված է
1866 թիւ սեպտեմբերի 1-ից մինչև 1869
թիւ սեպտեմբերի մէկը Թիֆլիսումը ծախու-
մորդելու ապրանքից հարկի ժողովներու իջա-
րով տալու տորդը:

Գութայիսի գուառական կառավարութե-
նումը սեպտեմբերի 24-ին նշանակված է
Գութայիսումը 150 մարդու համար բերդ Շ-
նելու տորդը իր պատկանելիքներում: Էղ գոր-
ծի համար նշանակված է 60,804 մ. 40 կոտ.
Գութայիսի հարկերի կառավարութենի գլուխ-
ուոր կոմոքայիսումը օգոստոսի 31-ին նշա-

գաղեթին ստորագրովի կարելի է իմբար-
դողի մօտ:
Գաղեթում հրատարակելու կընդունին
մասնաւոր յայտարարութիւններ: Գների
մասն կարելի է իմանալ խմբագրատանը:

Նակլած է Վուննսո Գրուզինսկի ճանապար-
դի վրայ 1867 թիւ համար դարման և ա-
լիւր պատրաստելու տորդը 43 ստանցիա-
ների համար:

Կոմիսանեան պրիկազումը օգոստոսի 22-ին
և հետեւալ օրերը կծախալին ուկէղէն, ար-
ծաթեղէն և ուրիշ թանկազին բաներ, որոնց
թափելու ժամանակը անց է կացրած:

ԹԻՖԼԻՍ

Օգոստոսի 13—1866.

Անցեալ անդամի յօդուածումն ասացինք,
որ փողի հարկաւորութենի շատ լինելուցը և
ուկու և արծաթի պակասութենիցը ծագեց
էտիրարը և ստիպեց վաճառականներին զա-
նազան հասրըներ վնասրել պակասորդ ուկու-
ու արծաթի տեղ մէկ ուրիշ բան գործ դը-
նելու: Տամներկուերրարդ դարից մինչև
տասնտեսների ուրիշուրդ դարը էղ նպատակին
հասցենում էն մասնաւորապէս բանկերը և
մէկ մասով էլ վեկսիները, որոնք որ շատ
անդամ իսկապէս փողի տեղ էն բանուում:
Բայց էլի վեկսիները և ուրիշ մասնաւոր
թղթերը միմիան գործ էն դնվում վաճա-
ռականների մէջ և էն էլ շատ սակաւ: Միւս
կողմից առուտուրը ծաղկում էր, փողի պա-
կասութիւնը աւելանում էր և այն—էս ըո-
լուրը հարկադրում էր տալ մասնաւոր վեկ-
սիներին էն նշանակութիւնը, որ ունի ուկէ ու
արծաթի փողը և էղպիսով ուկուն ու ար-
ծաթին չտալ էն հարկը, որին ասում էն խուր-
դաց անելու (փոխելու) փող:

XVII գարի վերջերին բանկերը մնծ վր-
հաս տվին փողի առուտուրին, էղ բանկե-
րը ոչ թէ միայն համեցին գործածութենից
ուկին ու արծաթը, տեղը թուղթ գործ դը-
նելով, այլ և մասնաւոր վեկսինը շնորհին
առուտուրի և էտիրարի միջոց, գործիք: Էղ
ճանակակներից վեկսինը պահանում է մէկ հա-

սարակական իրաւունք և ոսկուտեղ է բըս-
նում:

Եդ բանկերը դուրս են տալիս անանուն կամ ներկացնողի վրայ տոմսակներ, այս ինքն թէ թղթէ փող են կտրում: Նրբ որ բանկը մասնաւոր, ժամանակաւոր տոմսակի տեղ դուրս է տալիս իր տոմսակները, եդ կնշանակէ, թէ բանկը կտրում է թղթէ փող ինչպէս և տէրութիւնը: Թէ մէկը և թէ միւրը, թղթէ փող է, թէ ոսկէ—երկումն էլ անժմանակ, անանուն վեկսիներ են, որ ամենքը անունով դուրս են տված: Ոսկէ փող կտրել—կնշանակէ մէկ որոշած ձև և պատկեր տալ ոսկու կտրուներին, որոնցն քաշը և պրօբը: Թղթէ փող կտրել կնշանակէ մասնաւոր վեկսին առաջելի կատարեալ ձև, կնշանակէ վեկտիլու նրաշխաւոր դառնալ, որ դա միշտ կարող է փոխվիլ ոսկու և արծաթի վրայ մէկ խօսքով ապահովացնել:

Առաջինն էդպիսի բանկը հիմնվեցաւ Լօնդոնում 1694 թւին Վիլեամ Պէտերսոնի ձեռու, երլուրդը՝ միւս տարի՝ Եղինըուրդի մէջ, յետոյ 1718 թւին Պարիժումը բաց արաւ Պէտերսոնի աշակերտ երեելի ջոն-լօն և 1790 թւին բայցինան Ամերիկայի հրահսացին միացեալ նահանդներումը: Բայց դեռ եդ բանկերը նոր էին բացվել, որ առնորական աշխարհումն ամեն տարի միհմանց վերայ սկսեցին կրկնվիլ կրկնիմներ ու կուտրութիւններ և 1814 թւից դէսը շատ սովորական բան զարձան: Հետևեանքն էն էլու, որ էդ տեսակ բանկերիցն օգուտի տեղ վընաւ կրեց վաճառականութիւնը:

Եզրակացութիւնն էն է, որ բանկերն էլ նացած միջոցներ են առուտուրի համար և հիմի պէտք է չէ թէ շատացնել բանկերի թիւը, այլ աշխատել գրանց գործունէութիւնի ձեւը փոխել: Թէ ինչ, կաշատունը միանալու պատահ է ու առաջականացներու առաջականացներու:

Են արդէն վաճառականները և արհեստագէսները:

Որ և իցէ աշխարհի բակոր բնական բնիքերը ժողովում են դրանց իրանց ֆարբիկաներումը և զալողներումը և յետոյ արդէն մշակված և աղնացըրած ապրանքները ծախում են կամ իրանց հայրենիքումը, կամ սահմանիցը դուրս: Մէկ խօսքով դրանց ձևոխն է երկրի բոլոր հարատութիւնները և նրանից մնած մնած օգուտ քաղելու միջացները:

Ինչից է, որ ուրիշ երկներումը թէ արհեստները և թէ վաճառականութիւնը օրեցօր զօրանում, կատարելագործվում և աւելի և աւելի պատասխան է ստանում: Կնտուրից, որ էն տեղերումն արդէն ճանաչել են վաճառականութիւնի և արհեստագիտութիւնի տված օգուտները, իմացել են որ աւելի երկար և անդադար պարապելով էդ բանկով աւելի և աւելի որհաք է շատանան նրանց հարատութիւնների: Հերձ սկսում է որ և իցէ առուտուր կամ արհեստ, աշխատում է դահնում է: Ի հարկէ գործի սկսողն էնքան չի կարող չանվիլ որքան նրա շարունակողը տասը տարի մէկ գործով պարապիլն էնքան օգուտ չի կարող ըերել մարդուն, որքան երկար և չանվուակ մի և նոյն գործով պարապիլը: Եզրու համար էլ էին իր որդուն էնսալի ուսումնակութիւնը է տալ տալիս, որ կարող է օգուտ բերել իր գործին: Գալիս է որդին, բոնում է իր հօր տեղը: Նա մի և նոյն ժամանակը իմանում է և հօր գտնեցածը և ուսումնարաններում ստվորածը: Էդ սովորածը տիրուածը: Էդ սովորածը տարունակում է դահնուից նրա գործը զարդեցնելու ականա անդամութիւնը:

Եղանակով շարունակում է դա իր գործը, փորձները փորձերի յետեկց, աշխատանքը աշխատանքի վրայ և էդպիսով դիմել ցերեկ անդադար աշխատուելով համում է զա իր գործի կատարելագործելուն: Գալիս է թուրը, շարունակում է մի և նոյն գործը և այն և այն: Կնապէս որ շատ երկիրներումը 100 և մէկ քանի 100 տարիներու մի և նոյն մարդու սկսունդը շարունակում է մի և նոյն գործը:

Գարդ բան է, որ էդ ձեզ շատ օգտակար և շահաւան է մեր ժամանակներումը: Օդուուր յայտնի է: Մի և նոյն գործով որ մէկ քանի հարիւր տարիներ պարապիլն մի և նոյն մարդու սկսունդները, ի հարկէ աւելի կատարելագործիլի գործը, քան թէ եթէ նըրանք դանական գործերով պարապիլն: Ես ուրիշ գործով պարապիմ, որդիս ուրիշ գործը և թուռ էլ ուրիշ գործով—յայտնի բան է, որ ամեն մէկս սկսած գործերս կիսակատար կթողնենք: Չունծը յետոյ է լինում: Ժամանակներ է հարկաւոր, որ մէկ գործից

Դշանաւոր օդուաններ տապացին: Հարկաւոր է համեմատութիւն և զործ է զգագիտ միտունող պարապիլը սիրելէ տալիս զործը, հետքն ու հետապնդումը է յառաջացնում է աւելի կամ բարեկեղին կամ բրդեղին ծախելով և էն էլ բամբակնեղինի և բրդեղինի միացն մէկ անապակը զործերով է պարապում: Յայտնի բան է, որ ողջ կեանքս հետու մէկ անապակը զործ ու կամ բամբակը զործերով է պարապում: Յայտնի բան է մէկ անապակը միջացները:

Էդպիս շարունակ զործ տևանելով, զործն էլ և զործով պարապուներն էլ պատասխ և ասանում, օրեցօր աւելանում է նրա յարդը և էնտիբարը զէպի զործով պարապուները: Ռոմինուս զործն է պատասխ տալիս մարդուն: Ես էդ հիման վրայ մէկ կերպով պատասխում են էն երկիրներումը և աշխատանքի արհեստագումը և զործումներու և առաջամատը: Ամեն զործի մէջ միջոցները: Ամեն դորժու աստիճանաւորը: Ամեն դորժի պարապանը և արժանաւորը՝ աստիճանաւորը: Ամեն զործի պարապանը և արժանաւորը: Ամեն զործի պարապանը և արժանաւորը: Ամեն զործի պարապանը և արժանաւորը:

Զործը մարդու պատավելով և մարդն էլ իր կոլմից իր ձեռիցն եկածը գործիցը չպակասեցնելով, էդպիս փոփախակի միմիմանց օրէնելով, ծաղկում է որ և իցէ երկիրը արհեստներալ, վաճառականութիւնով և ուրեմն հարատութիւնով: Ադսանում են բնութիւնի բերքերը, մշակվում են էդ բնրեկը աւելի կատարելագործված գործիքներով, լաւանում են ճանապարհները, ապրելու միջոցները և ուրեմն հաստատում է երկրի բարօրութիւնը:

Էդ ձեռով շատ տեղ շատ թագաւորութիւնն հասել է բարօրութիւնն և վայելում է նրա պատունութիւնը:

Օրուսանաւումն էլ նամանապիս օրեցօր հասկացում է էդ միջոցը և աւելի և աւելի հաստատում է ամեն կողմներումը բարօրութիւնը: Էն վաղ էր, որ 20, 30 տարով էլ չէր շարունակվում էդտեղը որ և իցէ առեարական տան զործունէութիւնը: Էն վաղ էր, որ արհեստները և վաճառականութիւնը չէին պատվում, ինչպէս միապի ապէտք էր և վաճառականը իր անապատութիւնը իր որդքերանցից

